

[Mogens Fog.]

ben angaar, ja, da maa man ikke overse, at de rummer et psykologisk Problem. Den Mand, som med dødelig Fare har opbevaret en Revolver eller en Maskinpistol under Besættelsen og øvet sig i dens Brug, og som var villig til at sætte Livet i Vove, hvis det blev nødvendigt, vil med Rette føle sig dybt krænket over, at man nu viser ham den Mistillid at afvæbne ham. Det maa ikke glemmes, at det langt overvejende Flertal af de Frihedskæmpere, der kom op i Lyset den 5. Maj, havde været organiseret, endnu medens Fjenden var i Landet. Dertil kommer, at de mange unge har faaet Lyst til at udøve den Sport, som kan dyrkes i Hjemmeværnsforeningerne. Det er ikke forbudt her i Landet at oprette Skytteforeninger, og det er naturligt, at de unge, som har nydt Kammeratskabet sammen i de illegale Grupper, ønsker at bevare Sammenholdet og derfor opretter deres egne Organisationer.

Nu kunde jeg forstaa Betænelighederne, hvis der blot havde været den mindste Antydning af, at Vaabnene blev brugt som Trusel eller paa anden Maade under den frie Meningsudveksling her i Landet. Men det er aldrig sket. Nogle ganske faa Udtalelser fra uansvarlige Elementer i den allerførste oprørte Tid efter Befrielsen kan ikke bruges som Argument nu. Modstandsbevægelsens Vaaben er under fuld Kontrol i Hjemmeværnsforeninger og Skytteforeninger. En Ordning med Inddragelsen af Vaaben nu vilde kun betyde, at man fratog ansvarsbevidste og sunde Elementer Muligheden for at øve Skydeidræt, medens de forbryderiske og ansvarsløse Individer, som har skaffet sig Vaaben uden om Modstandsbevægelsen, stadig vilde beholde deres.

Naar vi mindes de unge, der faldt i Kampen, er vi alle enige om at beundre deres Mod, deres Offervilje og deres Indsats. Enhver, som læser f. Eks. de Afskedsbreve, de har skrevet, før de blev henrettet, maa anerkende, at det ikke var naive Drengene, som vilde lege „Røvere og Soldater“, men modne unge Mænd, der havde et Maal og en Overbevisning at kæmpe for. Hvornaar gaar det op for alle Danske, at de, som faldt, ikke var en udsøgt Elite, men et tilfældigt Udvalg af alle de mange, der meldte sig under Frihedskampens Faner? Den Ros, den Beundring og den Tillid, hvormed vi omtaler de døde, tilkommer derfor i samme Grad dem, der lykkeligvis overlevede Krigen. De er af samme Aand og Indstilling. Skal vi nu skabe Skuffelse og Bitterhed blandt netop denne værdifulde Del af Danmarks Ungdom ved at

fortsætte Diskussionen om deres Vaaben, ja, eventuelt endog vise dem den ufortjente Mistillid at afvæbne dem? Det kan ikke være berettiget — det kan endnu mindre være klogt.

Anden Næstformand (Westermann): Det ærede Medlem Hr. Strøm har Ordet for en kort Bemærkning.

Strøm: I en Tale for et Par Dage siden henvendte jeg mig til den højtærede Statsminister med Opfordring om at tage Spørgsmaalet om et teknisk-videnskabeligt Forskningsraad op til Overvejelse paa ny. For nogle Aar siden afgav Raastofkommissionen en Betænkning om Oprettelse af et saadant Forskningsraad, en Betænkning, der var udarbejdet i Samarbejde med Videnskaben herhjemme, idet bl. a. Akademiet havde været medvirkende. Nu forstod jeg det ærede Medlem Hr. Mogens Fog saaledes, at han ønskede, at Arbejdet med Oprettelse af det paatænkte Forskningsraad eventuelt blev udsat, indtil en ny nedsat Kommission havde beskæftiget sig med disse Spørgsmaal. Jeg for mit Vedkommende tror nu, det vilde gavne Sagen, om dette Forskningsraad hurtigst muligt blev oprettet. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at de Spørgsmaal, der vil komme til at foreligge til Overvejelse i et saadant Raad, er af største Betydning, og naar der foreligger et vel gennemtænkt og vel overvejet Forslag om Oprettelse af et saadant Forskningsraad, saa skal man igangsætte dette Arbejde hurtigst muligt.

Anden Næstformand (Westermann): Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Johs. Christiansen: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Strøms Bemærkninger vil jeg gerne sige for mit Vedkommende, at jeg meget vilde beklage, hvis det skulde blive Resultatet af de Udtalelser, der er faldet her i Tinget i disse Dage, at Spørgsmaalet om det teknisk-videnskabelige Forskningsraad skulde faa Lov til at ligge og vente paa sin Løsning, al den Stund, som jeg paapegede i Lørdags, at Forarbejderne til Sagen ligger fuldt færdige, og — maa jeg gaa ud fra — kun blev standset paa Grund af de Begivenheder, der indtraadte den 29. August 1943.

Til det ærede Medlem Hr. Mogens Fog vil jeg straks gøre den Bemærkning, at de Udtalelser, jeg fremsatte i Lørdags, ikke paa nogen Maade kan danne Baggrund for